

ความเป็นมาของปัญหา

ในการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม รัฐบาลได้ประกาศนโยบายอย่างแน่วแน่ที่จะสนับสนุนอุตสาหกรรมที่สามารถช่วยในการสร้างงาน¹ ซึ่งเป็นที่เข้าใจถึงเหตุผลได้ว่า คงจะมีสาเหตุสืบเนื่องมาจากจำนวนผู้ว่างงานมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ จากการศึกษาภาวะการว่างงานในปี 2511 - 2518 ปริมาณการว่างงานในระยะนี้ค่อนข้างสูง คือ ประมาณ 718,000 - 925,000 คน หรือประมาณร้อยละ 3.9 - 5.0 ของกำลังแรงงาน² อัตราการว่างงานนั้นนับเป็นอัตราต่ำเมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งมีหลายประเทศถือว่าการว่างงานประมาณร้อยละ 5 - 6 นั้น ประเทศมีการจ้างงานเต็มที่ แต่ถ้าจะเปรียบเทียบปริมาณการว่างงานในระยะนี้กับในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 และเริ่มแผนพัฒนาฉบับที่ 3 ซึ่งมีปริมาณการว่างงานไม่เกิน 100,000 คน หรือต่ำกว่าร้อยละ 1 ของกำลังแรงงานแล้ว จะเห็นได้ว่าปริมาณการว่างงานได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งถ้ายังคงเพิ่มในอัตราคงที่แล้ว

¹ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน "ประชาธิปไตย" ฉบับพิเศษ (ตามนโยบายของรัฐบาลที่แถลงไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2518)

² การวางแผนประชากรและกำลังคน สำนักคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ "ภาวะการว่างงาน" เอกสารโรเนียว 21 มิถุนายน 2519 หน้า 1.

จะก่อให้เกิดปัญหาอันไม่พึงปรารถนาได้ เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของการจ้างงานกับการเพิ่มของผลิตภัณฑ์มวลรวมในอดีตที่ผ่านมา ก็อาจคาดคะเนได้ว่าอัตราการว่างงานในปี 2519 จะอยู่ในระดับร้อยละ 5.4 ของกำลังแรงงาน หรือประมาณ 1.05 ล้านคน แต่ถ้านำข้อเท็จจริงที่ว่า อุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีแนวโน้มจะใช้เครื่องจักรมากขึ้น เพื่อเพิ่มทุนประสิทธิภาพการทำงานให้สอดคล้องกับแนวโน้มการขึ้นค่าจ้างและสวัสดิการของแรงงานตามนโยบายการกระจายรายได้ และปรับปรุงสวัสดิภาพแรงงานของรัฐบาล ประกอบกับการกลับเข้าสู่กำลังแรงงานของผู้ถูกปลดปล่อยโดยอุตสาหกรรมและการถอนทหารสหรัฐอเมริกา ตลอดจนการจำกัดของที่ดินเพื่อการเกษตร อัตราการว่างงานในปี 2519 อาจจะสูงกว่าที่ประมาณไว้³

ถ้าพิจารณาการว่างงานเฉพาะในกรุงเทพ - ชนบุรี จะเห็นว่า การว่างงานสูงกว่าอัตราการว่างงานโดยส่วนรวม จากการคาดคะเนปริมาณการว่างงานในกรุงเทพ - ชนบุรี ในปี 2519 ระยะเวลาปกติจะได้ว่า มีประมาณร้อยละ 9.7 ของกำลังแรงงาน หรือประมาณ 160,000 คน โดยประมาณจากอัตราเพิ่มถั่วเฉลี่ยของการเพิ่มปริมาณการมีงานทำในปี 2503 - 2513 และ 2513 - 2517 ซึ่งเพิ่มในอัตราประมาณร้อยละ 4.1 ต่อปี และเมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มของการใช้เครื่องจักร อัตราการว่างงานในกรุงเทพ - ชนบุรี จะสูงเกินกว่าร้อยละ 10 ของกำลังแรงงานได้ จากการคาดคะเนไปในอนาคตก็น่าจะเป็นหวังว่า อัตราการว่างงานจะสูงขึ้นเป็นลำดับ นโยบายที่จะหาทางแก้ไขเพื่อลดจำนวนการว่างงานที่เพิ่มขึ้นให้ลดต่ำลงวิธีหนึ่ง คือ พยายามทำให้อัตราการเพิ่มของการมีงานทำมีอัตราส่วน

³ เรื่องเดียวกัน หน้า 3.

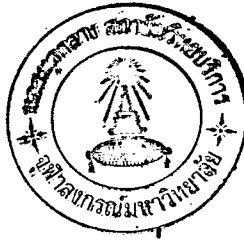
ใกล้เคียงกับอัตราการเพิ่มของกำลังแรงงาน⁴ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรมีภาระหน้าที่ที่จะต้องสนับสนุนช่วยเหลือในการสร้างงานให้กับประชาชนภายในประเทศ การสร้างงานให้กับประชาชนในประเทศวิธีหนึ่ง คือ การส่งเสริมให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรม โดยรัฐบาลให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้เอกชนนำเงินมาลงทุนในอุตสาหกรรมมากขึ้น

แต่อย่างไรก็ตาม เป็นที่ทราบกันดีว่า เหตุผลที่สำคัญที่สุดในการริเริ่มโครงการลงทุนของเอกชนก็โดยอาศัยคุณค่าใด ในกรณีนี้เขาจะได้ศึกษาถึงผลได้ - ผลเสียของเอกชน (Private Benefit - Cost) หรือผลตอบแทนในการลงทุน (Return to Capital) ของเขา ส่วนในแง่รัฐบาลสนใจที่จะสนับสนุนโครงการที่มีอัตราผลตอบแทนในแง่สังคมสูง โดยศึกษาถึงผลได้ - ผลเสียในแง่สังคม (Social Benefit - Cost)

ปัญหาที่น่าสนใจประการหนึ่งก็คือ ในเมื่อรัฐบาลมองเห็นความสำคัญในแง่สังคมของการสร้างงานแล้ว

1. ผลได้ - ผลเสียในแง่เอกชนต่างกับผลได้ - ผลเสียในแง่สังคมมากน้อยแค่ไหน โดยเฉพาะในแง่ของการสร้างงาน (Employment Creation)
2. ทำไมกรณีที่ได้ผลได้ - ผลเสียในแง่ของเอกชนและสังคมต่างกันมาก รัฐบาลจะดำเนินการอย่างไรเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมที่อาจมีผลตอบแทนในแง่เอกชนต่ำ แต่มีผลประโยชน์ต่อสังคมสูง

⁴ เรื่องเดียวกัน หน้า 4.

จุดมุ่งหมายและขอบเขตการศึกษา

เพื่อที่จะตอบปัญหาเกี่ยวกับความแตกต่างของผลได้ - ผลเสียในแง่
เอกชน และผลได้ - ผลเสียในแง่รัฐบาล ตลอดจนการดำเนินการของรัฐบาล
ดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงได้เลือกอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยขึ้น
เป็นกรณีตัวอย่าง ⁵ (Case Study) ทั้งนี้ เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรง
งานมาก ⁶ โดยพิจารณาศึกษาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ประเภทผลิตชิ้นส่วน

- ⁵ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับการส่งเสริมในประเทศไทยในปัจจุบัน
แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ
1. เป็นพวกนำชิ้นส่วนมาประกอบเป็นผลิตภัณฑ์ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น
 2. เป็นพวกผลิตชิ้นส่วนประกอบ (Spare Parts) เช่น Integrate Circuits, Memory Stack ฯลฯ ซึ่งใช้ประกอบในเครื่อง Computer, related Data, Processing equipment, Consumer equipment products, automatic equipment, Communication apparatus, instruments and military aerospace system

⁶ จากการวิเคราะห์ของ Paitoon Wibronchutikul ในวิทยานิพนธ์ เรื่อง Protection and resource allocation, a study on employment effects of Differential incentive Thailand หน้า 182 จัดอิเล็กทรอนิกส์ให้อยู่ในพวก Medium Capital Intensive ซึ่งพิจารณาอิเล็กทรอนิกส์เฉพาะพวกนำชิ้นส่วนมาประกอบผลิตภัณฑ์ ได้แก่ พวกวิทยุ โทรทัศน์ แต่ไม่นำอุตสาหกรรมประเภทผลิตชิ้นส่วนมา Classification เพราะในช่วงที่ทำการศึกษานั้น อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยังมีน้อย และรวมเป็นโรงงานเดียวกัน อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่จะเจริญในปี 2516

ที่ผลิตในประเทศไทย อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์มีจำนวนโรงงาน (firms) คิดเป็นร้อยละ 21.4⁷ ของโรงงาน (firms) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดที่ได้รับจากการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน แต่จำนวนคนงานในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์มีจำนวนร้อยละ 50.77⁸ ของจำนวนคนงานทั้งหมดในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

ดังนั้น วิทยานิพนธ์นี้มุ่งที่จะประเมินว่า ผลได้ - ผลเสียในแง่สังคม (Social Benefit/Cost) ของอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อพิจารณาเฉพาะผลประโยชน์ทางสังคมของการสร้างงานกับผลได้ - ผลเสียของเอกชน (Private Benefit/Cost) ของอุตสาหกรรมนี้ต่างกันอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางที่รัฐบาลจะประเมินผลของการสร้างงานในอุตสาหกรรมซึ่งอาจนำไปสู่ข้อคิดเกี่ยวกับมาตรการในการส่งเสริมการลงทุนของอุตสาหกรรมภายในประเทศ โดยทั่ว ๆ ไป

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับ "ผลประโยชน์" ของการสร้างงาน ซึ่งมีผู้ตกกันลอย ๆ โดยไม่พยายามศึกษาแยกแยะออกมาอย่างละเอียด
2. เพื่อพยายามหาวิธีเชิงปริมาณที่ค่า ผลประโยชน์เท่าที่สามารถทำได้ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่วัดไม่ได้ โดยไม่อาศัยวิจารณ์ส่วนตัวบุคคล

(Intangible)

7 และ 8 ปรับปรุงจากเอกสาร สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
Type 4.4 Production or Assembly of Electronic equipment or parts thereof p. 133.

3. ประเมินในกรณีตัวอย่างของอุตสาหกรรมนี้ว่า ผลได้ - ผลเสีย
ในแง่สังคมและเอกชน (Social and Private Benefit - Cost) จะต่าง
กันมากน้อยเพียงใด

4. เสนอแนะว่าถ้ารัฐบาลจะต้องการให้การลงทุนเป็นไปตามผลประโยชน์ทางสังคม รัฐบาลจะต้องทำอย่างไร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีลักษณะเป็น Documentary Research คือ วิเคราะห์
ข้อมูลที่ได้จากเอกสารแหล่งต่าง ๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการ
ลงทุน สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
กรมแรงงาน กรมประชาสงเคราะห์ กรมตำรวจ กรมอัยการ กรมราชทัณฑ์
ฝ่ายวิชาการและสถิติกระทรวงยุติธรรม ทัศนสถานหญิงปากเกร็ด สำนักงานประมาณ
และเสริมด้วยการออกไปแสวงหาข้อมูลโดยตรงจากบริษัทที่ทำการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ 3 บริษัท ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยจะแยกศึกษาออกเป็น
บท ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

บทที่ 2 ในบทนี้จะประเมินผลได้ - ผลเสียในแง่เอกชนในอุตสาหกรรม
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อวิเคราะห์ว่าในการริเริ่มโครงการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ภายใต้สภาวะตลาดเมืองไทย โดยมีได้รับความช่วยเหลือใด ๆ จากรัฐบาล
ผลตอบแทนจะเป็นอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจว่าผู้ลงทุนควรลงทุนใน
กิจการนั้นหรือไม่ โดยวิเคราะห์อัตราผลตอบแทน (Internal Rate of Return)
ซึ่งใช้หลักการแล้วเงินสดทอนด้วยอัตราส่วนลด (Discounted Cash Flow)
วิธีดังกล่าวเป็นวิธีมาตรฐาน ซึ่งใช้ประเมินโครงการขนาดใหญ่ทั่วไป ในการประเมิน

ค่าผลได้ - ผลเสียในแง่เอกชน จะแยกศึกษาออกเป็น ค่าใช้จ่ายของเอกชน (Private Costs) และผลประโยชน์ของเอกชน (Private Benefits)

ในด้านค่าใช้จ่ายของเอกชน (Private Costs) เป็นค่าใช้จ่ายที่เอกชนใช้จ่ายในโครงการ ได้แก่

- ค่าใช้จ่ายในการสร้างโรงงาน และค่าเครื่องจักร
- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่าง ๆ
- อื่น ๆ

ในด้านผลประโยชน์ของเอกชน (Private Benefits) หมายถึง รายได้ทั้งหมด (Total Revenue) ที่อุตสาหกรรมนั้นได้รับจากการผลิตสินค้าอันได้แก่ ชิ้นส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ (Spare Parts) ซึ่งคำนวณได้จากผลผลิตได้ในแต่ละปีคูณด้วยราคาตลาดผลผลิตในแต่ละปี

เมื่อได้ค่าใช้จ่ายของเอกชน (Private Costs) และผลประโยชน์ของเอกชน (Private Benefits) ก็นำไปคำนวณหาอัตราผลตอบแทนของเอกชนได้

บทที่ 3 ในบทนี้ต้องการจะศึกษาตัวผลได้ - ผลเสียในแง่สังคม (Social Benefit - Cost) อันเนื่องมาจากการสร้างงานในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ โดยศึกษาลักษณะของแรงงานในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เปรียบเทียบกับสภาพกำลังแรงงานโดยทั่วไปของกำลังแรงงาน และแนวโน้มการว่างงาน เพื่อเปรียบเทียบว่าลักษณะของแรงงานในอุตสาหกรรมนี้คือแรงงานที่ว่างงานโดยทั่วไปมีลักษณะเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร การจ้างงานในอุตสาหกรรมนี้จะช่วยลดภาวะการว่างงานหรือไม่ ตลอดจนศึกษาถึงแนวโน้มของการจ้างแรงงานในอนาคตของอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

✓
ในการประเมินผลได้ - ผลเสียในแง่สังคมอันเนื่องมาจากการสร้างงาน
จะแยกศึกษาออกเป็น 2 ประการ คือ ผลเสียในแง่สังคมของแรงงาน (Social
Cost of Labor) และผลประโยชน์ในแง่สังคมของการสร้างงาน (Social
Benefit of Employment Creation)

✓
ในด้านผลเสียในแง่สังคมของแรงงาน คือ การที่ค่าของแรงงานตาม
ราคาสังคม (Social Price) หรือการวัดค่าเสียโอกาสของแรงงาน (Social
Opportunity Cost of Labor) โดยพิจารณาว่าก่อนที่จะแรงงานเหล่านี้มาทำ
งานในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ถ้าเขาเคยได้รับรายได้จากที่อื่นมา
ก่อน รายได้นี้ถือเป็นค่าเสียโอกาสของการจ้างแรงงานในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วน
อิเล็กทรอนิกส์ ในกรณีที่แรงงานว่างงานอยู่ การที่จะพิจารณาว่าค่าเสียโอกาสของ
แรงงานเหล่านี้เท่ากับศูนย์นั้น อาจไม่เป็นความจริง อาจมีค่าเสียโอกาสอื่น ๆ
เช่น ค่าใช้จ่ายในการอพยพ ซึ่งได้แก่ ค่าใช้จ่ายในด้านขนส่ง ค่าที่พัก เป็นต้น

✓
การสร้างงานก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่สังคมในแง่ที่สามารถวัดได้ ทำให้
รัฐบาลสามารถประหยัดในด้านต่าง ๆ เช่น ดังนี้

- ก. การประหยัดสวัสดิการและค่าใช้จ่ายของรัฐบาลในการจัดหา
งานให้คนทำ
- ข. การประหยัดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการลดลงของอาชญากรรม
- ค. การประหยัดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการลดลงของหญิงโสเภณี

ในการศึกษาเกี่ยวกับผลประโยชน์ในแง่สังคมของแรงงานจะสมมติให้
แรงงานเหล่านี้เป็นแรงงานที่ว่างงาน⁹ ซึ่งจะได้ศึกษาดังต่อไปนี้

ก. การประหยัดสวัสดิการและค่าใช้จ่ายของรัฐบาลเกี่ยวกับการว่างงาน
การที่อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เกิดขึ้นจะช่วยแบ่งเบาภาระการว่างงาน
ลง ช่วยให้คนมีงานทำมากขึ้น ดังนั้น รัฐบาลจะลดค่าใช้จ่ายสำหรับช่วยเหลือเกี่ยว
กับการว่างงานลง เป็นการลดภาระของรัฐบาลในด้านสวัสดิการคนว่างงาน แต่
อย่างไรก็ตาม สำหรับประเทศไทยนั้นรัฐบาลไม่มีสวัสดิการช่วยเหลือคนว่างงาน
โดยตรง เพียงแต่มีหน่วยงานของรัฐบาล คือ กรมแรงงาน ซึ่งช่วยจัดหางานให้
ประชาชนทำ ซึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดหางานให้คน ซึ่งจะเป็นการประหยัด
ค่าใช้จ่ายทางค่านี้นี้ ถ้าคนเหล่านี้ไม่ว่างงาน ค่าใช้จ่ายที่ประหยัดได้เหล่านี้เท่ากับ
ค่าใช้จ่ายในการบรรจุนานต่อหัว คูณกับจำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วน
อิเล็กทรอนิกส์ที่อาจไปสมัครงานและได้รับการบรรจุ ถ้าอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วน
อิเล็กทรอนิกส์ไม่เกิดขึ้น

ข. การประหยัดค่าใช้จ่ายในการลดลงของอาชญากรรม อันเนื่องมา
จากการสร้างงานในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ จากการวิเคราะห์
ของกรมตำรวจเกี่ยวกับปัญหาและสาเหตุของอาชญากรรมพบว่า การว่างงานเป็น
ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดอาชญากรรม ในหัวข้อนี้จะศึกษาและวัดค่าดังต่อไปนี้

⁹ การที่สมมติให้แรงงานเหล่านี้ว่างงาน ทั้งนี้เนื่องจากว่าแรงงานเหล่านี้
ที่เคยทำงานมาก่อนได้ค่าจ้างต่ำมาก และการที่เขาอพยพเข้ามาในกรุงเทพฯ เพื่อ
หางานทำ แรงงานเหล่านี้จะก่อปัญหาให้แก่สังคมเช่นเดียวกับแรงงานที่ว่างงาน

1. พยายามคำนวณหาความเสียหายทางสังคมที่อาจประหยัดได้
ในส่วนที่วัดได้ (Tangible) โดยพิจารณาเฉพาะความสูญเสียของรัฐบาลที่ใช้
จ่ายเงินงบประมาณในขบวนการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งได้แก่
ค่าใช้จ่ายของตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ค่าใช้จ่ายของ
กรมอัยการในการพิจารณาคดี ค่าใช้จ่ายของศาลในการตัดสินคดี และค่าใช้จ่าย
ของราชทัณฑ์ในการคุมขังผู้กระทำความผิด โดยรวมค่าใช้จ่ายเหล่านี้ก็จะเป็นค่าใช้จ่าย
ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และสามารถหาค่าใช้จ่ายที่ประหยัดได้
ต่ออาชญากร 1 คน

2. หาจำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
ซึ่งอาจจะประกอบอาชญากรรม ความน่าจะเป็น (Probability) ของแรงงาน
ที่ว่างงานที่จะประกอบอาชญากรรม คูณกับจำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมผลิต
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

ดังนั้น การประหยัดค่าใช้จ่ายในการลดลงของอาชญากรรมอันเนื่อง
มาจากการสร้างงานในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์จะได้เท่ากับ (1) X
(2) ดังกล่าวข้างต้น

ค. การประหยัดค่าใช้จ่ายของรัฐบาลจากการลดลงของโสเภณี อันเนื่อง
มาจากการสร้างงานในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

จากกรณีศึกษาพบว่า การว่างงานเป็นสาเหตุหนึ่งที่เกิดการค้า
ประเวณี ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาตามมา ในบทนี้จะพิจารณาเฉพาะการลดของค่าใช้จ่าย
ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการนี้ โดยพิจารณาดังนี้

1. จำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่อาจ
ประกอบการค้าประเวณี โดยศึกษาสภาพของโสเภณีเปรียบเทียบกับลักษณะแรงงาน

ในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ว่า ลักษณะของแรงงานในอุตสาหกรรมนี้มี ความน่าจะเป็นที่จะเป็นโสเภณีอย่างไร คุณกับจำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมนี้

2. กรมประชาสงเคราะห์ได้ใช้จ่ายเกี่ยวกับการสงเคราะห์หญิง เหล่านี้อย่างไร คิดเป็นจำนวนเงินที่สงเคราะห์ต่อคน

การคำนวณหาค่าใช้จ่ายที่อาจประหยัดได้จากการลดลงของโสเภณี ได้มาจากผลคูณในข้อ (1) และ (2)

บทที่ 4 คำนวณหาอัตราผลตอบแทนของโครงการในแง่สังคม โดยการ เอาผลเสียในแง่สังคม (Social Cost) และผลประโยชน์ในแง่สังคม (Social Benefit) ในบทที่ 2 และบทที่ 3 ซึ่งอัตราผลตอบแทนในแง่สังคมนั้น ประเมิน เฉพาะผลได้ - ผลเสียในแง่สังคม (Social Benefit/Cost) ซึ่งวัดได้ (Tangible) แต่ยังมีผลได้ - ผลเสียในแง่สังคมที่วัดไม่ได้ โดยไม่อาศัยวิจรรณ- ญาณส่วนบุคคล (Intangible) แยกออกเป็น ค่าใช้จ่ายในแง่สังคม ได้แก่ ค่า ใช้จ่ายของความแออัด ความพอใจที่จะว่างงาน (Leisure Cost) ส่วนในด้าน ผลประโยชน์ในแง่สังคม ได้แก่ การลดลงของผลกระทบต่อครอบครัวอันสืบเนื่องมา จากการว่างงาน ลดปัญหาการปกครอง นอกจากนี้ จะแสดงให้เห็นถึงความแตก ต่างระหว่างอัตราผลตอบแทนในแง่เอกชนกับสังคม ว่าแตกต่างกันมากน้อยแค่ไหน อะไรเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้อัตราผลตอบแทนในแง่สังคมเปลี่ยนแปลงมาก

บทที่ 5 เป็นบทสรุปเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทนในแง่เอกชนและสังคม โดยเปรียบเทียบ และขอเสนอแนะว่ารัฐบาลควรมีนโยบายในการดำเนินงาน อย่างไร และมีมาตรการอะไรบ้าง เพื่อให้การลงทุนเป็นไปตามผลประโยชน์สังคม